

gospodarske, obrtniške in narodne.

zhajajo vsako sredo po celi pôli. Veljajo v tiskarnici jemane za celo leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrt leta 1 gold.; pošiljane po pošti pa za celo leto 4 gold. 60 kr., za pol leta 2 gold. 40 kr., za četrt leta 1 gold. 30 kr.

V Ljubljani v sredo 4. julija 1877.

Obseg: Še ena torbica podukov našim volilcem na pot 7. in 10. dne t. m. — Košček poduka volilnim komisijam o volitvi poslancev. — Pogovor dveh kmetov o sedanjih volitvah Kranjskih. — Kranjci poslušajte, kako gospodarijo nemški liberalci na Štajarskem. — Da se krvotok goveje živine odvrne. — Gospodarska novica. — Gospodarske skušnje. — Naši dopisi. — Novičar.

Še ena torbica podukov našim volilcem na pot

7. in 10. dne tega meseca.

Volitve volilnih mož, ki bodo poslance v deželni zbor volili, so — kolikor nam je dozda znano, tako srečno se izvršile, da moremo pričakovati popolne zmage pri volitvah kmečkih občin prihodnjo soboto. Tudi v mestih in trgih se nadjamo, da se nam v torek ne izneverijo tisti kraji, ki so dozda naši bili.

Ker je po takem vse dobro pripravljeno za zmago našo, je treba našim volilcem še nekaj podukov na pot dati, da se na zadnje ne skazi, kar je zdaj dobro pripravljeno. Ti le so:

Volilni možje ene občine naj si dadó besedo, da vsi vsi na odločeni dan ob pravi uri pridejo na volišče, — da vsak prav gotovo seboj prinese svojo izkaznico, to je, pooblastnico, da sme voliti, katero je od c. kr. okrajne gosposke prejel, in da glasuje — primaruha! naj si bo kar rado — za izvoljenega kandidata. Dobro je tudi, da se bolj oddaljeni volilni možje že zvečer pred volitvijo, bolj bližnji zjutraj zberó v posebnem, za nje odločenem kraju — bodi si kaka kavarna, gostilnica ali kaka druga bolj prostorna hiša. Kdor je bil priča pri kaki volitvi, videl je, kaj uganjajo ljudje, da bi zmotili in prekrstili naše volilce in jih spravili v svojo mavho. Tu se delijo cigare, tam teče vino; tu se trgajo volilni lističi in ponujajo novi; tu govorijo slovensko taki škrici, ki drugikrat nimajo za Slovence in slovenski jezik drugih besed, kakor „sausprache“; tam se prilizuje ubogim kmetičem gospod z dolgimi muštacami in drago cigaro, ki drugikrat toliko mara za slovenskega kmetiča, kot medved za jagnje. Tako se dela in tišči na volilce in res posebne zavednosti in posebne moči je treba, da človek ostane zvest in stanoviten. Toraj je neobhodno treba, da volilci naše stranke vkup ostanejo, vkup večerjajo, vkup na volišče korakajo in odličnejši rodoljubi med njimi jih nadzorujejo.

„Stal sem na Štajarskem — tako beremo v „političnem katekizmu za Slovence“ — neko jutro na kolo-dvoru in čakal na železnico. Tu sem videl, kako so vozovi natlačeni sami kmečkih korenjakov; imeli so možaki bandero in godbo pri sebi. Godci so nadelovali, kmetje so peli, vse bilo dokaj lepo, veselo in pošteno. Popraševaje, kaj to pomeni, zvedel sem, da so to volilni možje in da gredó ravno danes volit. Na ban-

deru so imeli neko imé zapisano, pa ga nisem mogel brati, — menda imé tistega gospoda, ki so ga bili volje voliti. Dalje so tudi pravili, da so zjutraj vsi vkup bili pri sv. maši v ta namen, naj jim volitev srečno izide. Slišal sem po tem, da so pri volitvi res zmagali. Slava!“

To se nam je potrebno zdelo, našim volilcem še povedati za prihodnjo soboto in torek, da danes teden moremo svetu oklicati veselo novico, da so zopet Slovenci, to je, domačini zmagali na Kranjskem, kamor gledajo zdaj vse druge dežele Avstrijske in naši bratje na Hrvaškem in v Dalmaciji.

Košček poduka volilnim komisijam o volitvi poslancev.

Po §. 38. volilnega reda za deželni zbor se na vsakem volišču ustanovi volilna komisija, ki si izmed sebe prvomestnika izvoli. V mestih so v tej komisiji: župan ali njegov namestnik, 2 odbornika in 4 drugi, katere postavi ces. volitveni komisar, — na volišču kmečkih občin pa postavi cesarski komisar 3, volilni možje pa izmed sebe izberó 4 možé v komisijo.

Ta komisija ima zelo važne pravice, med katerimi posebno važna je ta, ki jo daje §. 40. volilnega reda, po katerem ona precej razsodi in zoper katero razsodbo ni pripuščena nobena pritožba, ako kdo še pred glasovanjem na noge stopi in trdi, da ta ali uni je v volilnem imeniku vpisan, ki pa nima volilne pravice.

Na to morajo paziti posebno volilne komisije kmečkih občin, kajti sliši se, da so se v nekaterih občinah volili nekateri taki za volilne možé, ki niso občani v občini in po takem tudi v dotični občini volilne pravice nimajo.

Vedet je treba, da vsa druga je volitev poslancev vsa druga pa volilnih mož.

Volilni možje morajo glasilo biti tiste občine, v kateri davek plačujejo itd. in imajo volilno pravico. Če bi, na priliko, občina A. volila svoje volilne možé deloma ali vse iz drugih občin, ne bi bila občina A. potem več namestovana, ampak druge občine bi namesti nje volile. Tega pa postava noče, ki hoče, da vse občine, ki imajo postavno število volivcev, imajo po volilnih možéh svoje zastopnike. Volitev volilnih mož je tedaj omejena na dotično občino po §. 15. volilnega reda deželnega zbora, ki se sklicuje na §. 9. volilnega reda občinskega zastopa.